



2002. Irbolc - IV. évfolyam, 1. szám



Tartalomjegyzék

- Tündérek a magyar hitvilágban
- Vishnu és Ain Soph kéz-a-kézben - 6. rész
- A sárkányok mágiaja 1. rész
- Liber Aquarius 4. rész
- Sámánizmus 5. rész - Egyéb tájak sámánizmusa és a magyar táltos-hit
- Versek
- Gyógynövények 2. rész
- Mágia a modern zenében - Therion: Secret of the Runes 1. rész
- A mágia és a futbalszurkolás eddig kevésbé tárgyalt analógiái (diszkordiánus disszertáció)
- Az asztrálvilág

A hónap albuma:

Tool: Lateralus

A hónap zeneszáma:

Depeche Mode: Blasphemous Rumours

Tündérek a magyar hitvilágban



Az ősmagyar hitvilág rendkívül gazdag különböző lényekről szóló mondákban - nem hiányoznak a tündérekről szóló mesék sem.

Ami a tündér szó eredetét illeti, egyik valószínű eredete, a "tűnni" ige, ami kifejezheti a tündéri természet fel- majd eltűnő jelenségét. Erre utalnak az olyan szólásmondások, kifejezések is, mint "eltűnt, mint a tündér", "tündér szerencse", "tündér világ".

Másik lehetséges eredete a szónak a "tündöklő", "tündöklök" kifejezések, melyek a tündérek világának pompájával, a tündéri fényvel, szépséggel, boldogsággal hozható összefüggésbe.

A régi néphit Erdélyt tartja a tündérek lakhelyének, ahol a néphagyomány egyébként a mai napig számos várat régen tündérek által lakottnak vagy általuk építettnek tart. Ezek a régi várak az aranyi, dévai, kecskekői, firtosi, tartodi, torjai és a kolozsvári várak.

A tündérek társas viszonyban élnek, és érdekes, hogy a mondák többnyire csak tündérlányokról mesélnek, férfiakat csak nagyon ritkán emlegetnek.

Az egyik legfontosabb jellemzője a magyar tündérlegendáknak az arany szín központi szerepe - lépten-nyomon találkozunk sarkig érő aranyhajú tündérekkel aranyos ruhában. A tündérek "Arany Boldoghonban" élnek és arany oroszlán áll őr a palota kapujában, ahol minden aranyból van. Az Aranyka, mint tündérnév is meglehetősen gyakori.

Mindez valószínűleg az idillszerű életkörülményeket hivatott szimbolizálni. Az Arany Boldoghonba a réz, ezüst és arany erdőkön át vezet az út, ahol a fákon ragyogó csillagok teremnek, ezüst források folynak, és ahol a varjúkárogás is rigódal. A palota ablakaira madarak repülnek és énekükre a tündérek táncrea kelnek. A tündérgyermekeknek ajkára az égből csöpög a tej és bölcsőjük hóból és napsugárból van. Ha könnyeznek, szemükből gyöngy hull és ha mosolyognak, ajkaikról rózsák.



Másik szembetűnő jellemzője a magyar tündérmeséknek a hetes szám fontossága.



Legnyilvánvalóbb erre utaló jel, hogy tündérhon hetedhét országon, hét tengeren, vagy hét világon is túl található - ez az "útleírás" mondhatni rendszeres a magyar tündérmítoszokban. Néhány más hasonló kifejezés még a "hét mély völgy" és az "égig nyúló hét hegylanc".

Tündérországba mindazonáltal csak nagyon ritkán juthat el halandó, ehhez a tündérek kegyeltjének, választottjának kell lenni, és akkor is csak kemény próbák kiállása és megingathatatlan hűség tanúságtétele után juthat el hozzájuk. Aki hűtlenséget mutatott, varázslattal visszaküldték és gyakorta sanyarú

pásztoréletmódra ébredt fel az ilyen, soha nem tudván, hogy került ki tündérhonból. A monda viszont azt tartja, hogy régen a tündérek éjjelente rendszeresen átjártak a mi világunkba Csallóközben, mikor annak még nem ez volt a neve, hanem Macskarév. Egy öreg fűzfa alatt terítették meg asztalukat, és bárki csatlakozhatott hozzájuk, és annyit szedhetett, amennyit akart és miután fölállt, a tündérek sarujából aranypor hullott a nyomába. Miután egy gazember egyszer hálátlanul viselkedett a tündérekkel, azok nem jöttek többet. Amíg a tündérek erre a helyre jártak, annyira szép volt, hogy "aranykert"-nek hívták, de miután eltűntek, Csallóköz lett a neve.

Más legendák szerint a hajdani erdélyi tündérvárakban időközönként a mai napig megjelennek néha a tündérek, akik az adott várban laktak. Így a Mezőbánd melletti Pogányvárban kilencévente megjelenik két tündér, a Déva várában lakott tündér pedig hétévente tér vissza.

"Föllegibol nézé garaboncás Hábor a két párt
Hadseregét, s mélyen sebezé többsége az ellen
Tábornak. Bizonyos vala veszte a házi adónak.
Ezt megelőzendo, nem láta egyéb szabadító
Módot, mint legelobb Armídát és vele minden
Éji boszorkányit megrontani teljes erovel.
E célból hivatá Karakányt, a nagyfülü tátost,
És ily útasítást ada e hu szolgálai lénynek:
"Menj Karakány, hívem, gyűjtsd össze a tátosi népet:
Három perc mielőtt kezdetlen voltba merulne,
Itt legyenek mind, mind. Te pedig, jó régi cselédem,
Fogd be a déli szelet felho-szekeredbe: keresd föl
A bűvös Armídát és mondjad néki nevémmel:
Büszke boszorka, gonosz csábszelleme a maradásnak,
Engem uram küldött, a hatalmas föllegi Hábor,
S ezt izené tolem: ma, midon eltunnek a földrol
Árny és fény, s kiterul bakacsinja sötéten az éjnek,
Majd, ha sirok közzol reszketve kibúvik a félénk
Éji lidérc s elkezd táncolni a légi zenéhez,
Majd mikor a föld rejtekiben régóta penészlo
Kincsek fölhányják lángnyelveiket, jelül adván
A föld népének, hol kelljen fekete macskát
Ölni le áldozatul, hol kezdeni éjjeli ásást:
Akkor várja hadam sokaságát, légi csatában
Víni velünk ádáz viadalt életre-halálra." "

/Arany János/

- Scampy -

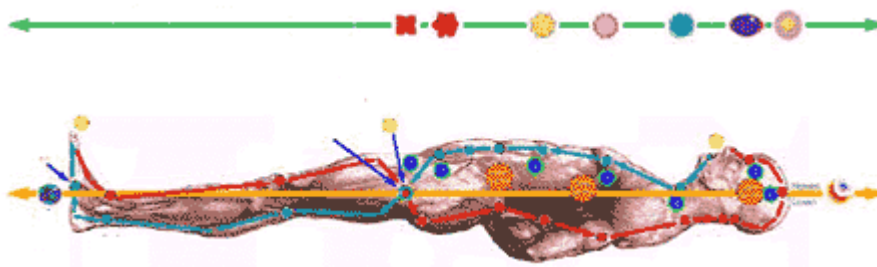
VII. Szóma:

A héber életfán a Binah szefirának felel meg.

A csakrák és szefirák szimbolikájának összevetése során ezzel a párosítással van a legnehezebb dolga az embernek.

A Binah szefirának tudniillik kétoldalú szimbolikája van, amiből csak az egyik oldal illik rá teljes egészében a Szóma szimbolikájára, ez az összefüggés viszont annyira erős, hogy számomra nem lehetett kétséges, hogy ez a két "elem" összetartozik.

A Binah szimbolikájának egyik oldala a "felsőbb anya" képe, ami központi szerepet játszik nemcsak a Binah értelmezésében, hanem az egész életfa értelmezésében is. Ezzel függ össze a Binah egyik legrégebbi megfelelője, a Marah, a keserű tenger, ahonnan minden élet ered és ahova minden élet visszatér. Ez az a bizonyos fix pont, ami szétszakíthatatlanul összeköti a hindu rendszer Szóma csakrájával.



A Szóma jelentése "Nektár", másik neve pedig "Hold-központ", tehát a Szóma Lunáris, nőies jellegű csakra. Itt termelődik az Amrita, az isteni nektár, a halhatatlanság nektárja, és csöpög lefele, amíg el nem éri a Manipura csakrát, ahol elég. Ezen a ponton kapcsolódik be a héber rendszer Binah szimbolikájából az a motívum, hogy a Marah tengeréből ered és ide tér vissza minden élet. Átültetem ezt a motívumot a hindu rendszerbe: a Szóma csakra termeli az amritát, ami az élet, a halhatatlanság nektárja, ebből ered az élet - itt kapcsolódik be a Binah felsőbb anya szimbolikája. Az pedig, hogy a Marah tengerébe tér vissza minden élet, a felébredt Kundalini energiával függ össze, aminek végső uticélja a Szóma csakra.

Ez eddig mind szép és jó, a probléma ott kezdődik, amikor előkerül a Binah szimbolikájának másik oldala, a Szóma szimbolikája viszont meglehetősen egyoldalú.

A Binah másik oldalának lényege, hogy a "felsőbb anya" motívuma mellett Binah képviseli az idő és tér korlátait, általában mindenféle korlátozást és végességet, valamint az ő fennhatósága alatt van a sors és a halál is.

Részben ezt is azzal lehet összefüggésbe hozni, hogy a Szóma a felébredt Kundalini végállomása, ami végülis valóban valaminek a vége, ebben az értelemben jelen van a Szómában is a korlát, a határ motívuma.

- Scampy-

A Sárkányok mágija

"- A Sárkány? - firtatta Arthur elfúló lélegzettel. - Hol van?

- Mindenütt - mutatott körbe Merlin. - Minden ő. A fák kérge a pikkelyei, a szél az üvöltése, teste a föld; kettéágazó, rettenetes nyelve úgy csap le ellenségeire, akár...

Kékesen ragyogó villám cikázott át a sötétségen.

- Ez az! Akár a villám! - fejezte be a varázsló. - A Sárkány a Föld, és neked követned kell parancsait."

(Martin Clark Ashton: Excalibur)

A sárkányok mágija meglehetősen kevésbé kutatott terület. Hozzányúlnak ugyan itt is, ott is egy kicsit, lévén a sárkány mondakör minden mitológiának része.



Az isteni bölcsességet általában a "Tudás tüzes Sárkányai" vagy a Kígyók birtokolják, mert e két állat ősidők óta jelképe a titkos tudományoknak. A Világfát, az "axis mundi"-t a legtöbb mondában kígyó vagy sárkány őrzi. A kínai mitológiában a Császárság jelképévé vált a sárkány. A császár trónja a "Sárkány székhelye". Az ősi kínai könyvek szerint a Sárkány egy isteni létező, a Sárga Sárkány, a többiek vezetője, a Twan-ying-t'u, aki a vadonban kóborol a mennyekben, beteljesíti a karmát, és a Bölcsesség tiszta vizéből táplálkozik. Egyiptom és Babilon papjai gyakran nevezték magukat a kígyóisten fiainak, vagy "a Sárkány fiainak", akárcsak a kelta druidák. Az egyiptomi Karnak temploma gyakorlatilag ikertestvére a Bertagne-beli Carnac-nak, mindkettőt a Sárkánynak

szentelték, a Nap szimbólumának.

A sárkányok és a Föld energiavonalai között fontos párhuzam vonható, mely alapját adja a sárkányokkal való mágikus munkának.

Azóta, hogy 1921. június 20-án Alfred Watkins megpillantotta az ősi Egyenes Ösvényeket - miket később ley vonalaknak nevezett el - sok feltételezés született arról, mi célt szolgálhattak ezek az utak. A kutatók felismerték, hogy régi szentélyeket, templomokat, dombokat, szent fákat és forrásokat kötnek össze, sokszor mérföldeken keresztül haladnak, és legtöbbször mocsárban, hegyeken vagy magas dombokon érnek véget.

A ley vonalak (máshol sárkány vonalak) a földet behálózó energiacsatornák. A sárkány a druida felfogás szerint maga a természet, az ötödik elem, amely magába foglalja az összes többi őselemet. Sok nép mitológiájában szerepel, a keltáknál főleg a brit és a walesi történetekben találkozhatunk vele.

A druidák a mágikus erő ébredését a Sárkány Szemének kinyílásához hasonlították. Úgy tartották, a Föld a sárkány teste. Ennek "érhálózatán", pontosabban a vonalak csomópontjain épültek a



kökörkök, szentélyek és a különféle népek által használt nagy erőközpontok. Ezek a helyek a Föld, vagyis a Sárkány testének csakrái és akupunktúrás pontjai. A szentélyek álló kövei, a hegyekhez, templomokhoz, piramisokhoz hasonlóan begyűjtik és vezetik a kozmikus energiákat. A sárkány testének erővonalai, vagyis a földi energia szimbólumai a kígyók voltak. A kígyó igen ellentmondásos szereplője az egyes mitológiáknak. Testének formája kiegyenesedve megfelel a világfának és az őstengelynek, összetekeredve a spirálnak. Az összetekeredett kígyó az élet forrásaként női szimbólum, egyenesen ábrázolva phallikus jelkép. Hullámmozgása révén a folyókhoz, a vizekhez is kapcsolható. Sok nép nevezte kígyóknak nagy folyóit, de az alvilági folyót, a Styx-et, és a világot körbekerítő vizet is kígyóként ábrázolták. A mesék és mondák szerint a sárkányok kincset őriznek és szüzeket rabolnak el. Régi gael legendák említenek egy szent fát, melynek gyümölcsei a tudást és a bölcsességet jelképezik. Megszerzésüket egy tóban élő sárkány akadályozza. A kincs és a szűz a lélek gazdagságát és tisztaságát jelképezi. A hős célja ennek a spirituális tisztaságnak a megszerzése, "kiszabadítása". A sárkánnyal vívott harc a saját belső harcunk a kozmikus energia ismeretével és használatával. A lélek képességeinek kihasználása, a "belső sárkányunk" elpusztítása által a sárkány a bölcsesség és a kozmikus tudás jelképévé válik.

Az egyes sárkány fajtákkal meditációban lehet kapcsolatot teremteni.

A segítő sárkányok fajtái

Sárkány	Szín	Elem	Irány	Istennő	Kő	Ajándék	Attribútumok
Nwyvre	Vörös	Belső Tűz	Deas, Deis (Dél)	Freya	Garnet	Az igazság lángoló kardja	Belső Tűz vagy Kundalini energia
Fanir	Narancs	Külső Tűz	Oirdheisceart (Délkelet)	Hestia/Frigga	Karneol	Tűzgyújtó szerszám	A társas tűz melege, barátság és kellemes érzések
Claívsolais	Világoskék	Levegő	Oithear (Kelet)	Athéné	Csillagkő	Szárnyas sisak	Gondolat, intelligencia, gyors gondolkodás, kreativitás
Fionneal	Felhőfehér	Felhő	Oirthuaisceart (Északkelet)	Kerridwen	Hókvarc	Jövőbelátó kristálygömb	Tisztánlátás
Ruacaint	Réz	Elektromosság	Thrid (Keresztül)	Psyche	Napkő	A költők nyakéke	Kommunikáció
Grael	Bronz	Fák	Irthuaisceart (Északnyugat)	Airmed	Tűzágát	A Világfából készült bot	Erdők, gazdag, termékeny mezők, az igazi gazdagság megtalálása az életben, és az egyévválás a környezettel
Wyvern	Salak/Kő	Szikla	Thuaidh (Észak)	Frigga	Pirit	A sárkány-szem	Védelem a sárkány energiák használatával
Glasmuir	Tengerzöld	Víz	Ior, Siar (Nyugat)	Hekaté	Serpentine	Az emlékezet kelyhe	Akasha krónika, Atlantisz
Gagréine	Arany	Nap	Amach (Kívül)	Sunnu	Kvarc	A Napóra	Az idővel való munkálkodás
Laochgael	Lila	Mennyek	Os Cionn (Felül)	Ariadné	Lepolit/Mészkö	A kristály fülbevalók	A lények közléseinek igaz meghallása
Lčas	Ezüst	Hold	Isteach (Belül)	Kwan Yin	Holdkő	Az Ezüst Labda	A lélek ösvényének követése

Bláth	Szivárvány	Virág	Irdheisceart (Délnyugat)	Kóré	Szivárvány-kvarc	Arany füstölőtartó edény	Az érzelmi környezet megváltoztatásának képessége
Dubnos	Barna	Föld	Faoi (Alul)	Brigit	Labradorit vagy bármely egyéb kő	A sárkányszív	Mély Barkangok, az anya, életadás az Énnek

A hátráltató sárkányok fajtái

Sárkány	Szín	Elem	Istennő	Kő	Ajándék	Attribútumok
Chaos	Fekete és Vörös	Tűzgolyó, villámlás	Morrigan	Larvakit	Félbeszakítás	Chaos Sárkányok
Scáth	Szürke	Víz	Ophelia	Picasso Kő	Őrület	Árnyék Sárkányok
Mordant	Fekete	Jég	Hel	-	Feledés	A Kaszás
Truán	Sötét kékeszöld	Örvény	Kirké	Salétrom	-	Többfejű szörny

A következőekben sorra fogjuk venni az egyes sárkányokat fajtánként.

- Osara + Nayah -



Liber Aquarius - IV. rész

A tudatosság könyve

A tudatosság első lépcsőfoka saját okaink megértése, amely önmagunk megismerésével kezdődik. A második lépcsőfok egy ideális önkép kialakítása. A fejlődés alapja a változás képessége. A tudatosság harmadik lépcsőfoka önmagunk átalakítása az ideális önképre olyan módon, hogy mindent tudatosan cselekszünk. A tökéletes énkép elérése lehetetlen kell hogy legyen, hiszen amint elérjük a végső ideált, megszűnik a lét szükségszerűsége és ezzel együtt a lét is. Jelenlegi valónk tökéletességének ideája fejlődésképtelenséghez vezet, ezáltal lehetetlenné teszi a tudatosságot.

A bizalom könyve

Minden az adott szinten nem befolyásolható történés a lehető legtökéletesebb módon szolgálja fejlődésünket, ha megtanulunk mindenből tanulni. Erre csak akkor vagyunk képesek, ha bízunk annak tökéletes és szükségszerű voltában.

A tanítás könyve

Minden tapasztalás valamilyen tudás megszerzésével jár együtt. A tudás felhalmozódása szükségszerűen információforrássá teszi a felhalmozót, ami vonzza azokat, akik ezekre az információkra vágnak. A tanítás ismét tapasztalatforrás, tehát egy bizonyos szint után szükségszerűvé válik. A tanítás csak információközlés, nem tapasztalatátadás, mert csak a tudatra hat. A tanítványtól függ, hogy milyen tapasztalatokat akar szerezni és mennyiben használja fel a tanítótól szerzett információkat. A tanító felelősséggel tartozik a tanítvány felé olyan szempontból, hogy kötelessége információit a tanítvány szintjének megfelelően azzal megosztani, és bizalommal tartozik, hogy a tanítvány a szükségszerűségeknek és tudatosságának megfelelően fog viselkedni. A tanítvány felelősséggel tartozik önmagának tudása szerint legjobban teljesíteni (különben nincs értelme tanítást kérnie), és bizalommal tartozik tanítója felé elfogadni a kapott tanítást.

A szeretet könyve

Az ÉN a valódi EGO kifejlődése előtt az alacsony szintű szeretetben nyilvánul meg, ami nyers önzés. Ez az a szeretet, aminek oka van. Azért szerettek, hogy viszonzzeressenek, aminek minden síkon megvannak a saját előnyei. Ezzel azonos szintű az ok nélküli szeretet ("mindenkit szerettek"), ahol nem anyagi, csak érzelmi előnyökért érzelmi előnyökért nekem jó érzés"). A magas szintű szeretet a tiszta elfogadás, mert ez az egyetlen, mely tartalmazza a bizalmat. A szeretet tárgyát csak annyiban és olyan módon akarja megváltoztatni, amennyiben az tanítást kér. Ez a szeretet ideális esetben kiterjed az egész világra, megkülönböztetés nélkül, és csak akkor enged teret szerelemnek, ragaszkodásnak, ha tudatosan akarja az EGO.

- Zero Omega Lvx -

Egyéb fajok sámánizmusa és a magyar táltos-hít

Az eddig bemutatott, jellegzetes sámántájak mellett máshol is világszerte előfordulnak sámánmotívumok, de többnyire nem annyira jelentősek, hogy teljes sámánista rendszert alkossanak. Igen gyakori a földet az éggel összekapcsoló fa vagy létra szimbóluma. A legtöbb afrikai kultúrában az emberek nem utaznak a szellemek világába. Inkább a szellemek jönnek le ebbe a világba, a transzállapot pedig akkor következik be, ha a szellem megszáll valakit. A Kalahári sivatag busmanjai közül azonban számosan képesek az égbe utazni. Az ausztrál őslakosok körében a sámánt a szellemek avatják fel, mégpedig úgy, hogy feldarabolják. Egyes helyeken megölik, felnyitják a testét, és hegyikristályt, vagy más, erővel bíró anyagokat tesznek bele.

Az új-guineai felföldön is tevékenykednek sámánok. A gyengébbek gyógyítással jóslással, varázslással foglalkoznak, és csak az erős sámánok képesek a lélekutazásra, vagy a szelleműzésre. A sámánok tevékenyen részt vesznek a közösségek közötti háborúskodásban, és erejük nagy részét arra fordítják, hogy varázslatos módon kilőtt csont- és fogdarabkákkal próbálják megölni az ellenséget, és elhárítják a saját közösségüket fenyegető átkokat is.

Az európai múltban is számos helyen fellelhetők a sámánizmus maradványai. Ódhinn, a germán isten beavatási szertartása úgy történt, hogy saját dárdájától átszúrva függött a Világfán kilenc napig. Képes volt állati alakot ölteni, és hatalmas távolságokat így megtenni.

Hasonló motívumokat találunk a kelta és norvég mitológiában is. Az észak-skandináv száamik vagy lappok végeztek olyan sámánpraktikákat, melyek nagyon hasonlítottak a szibériaihoz, addig, amíg a 17.-18. században el nem törölte a hatalom.

Az ősi görög kultúra meglepően sok sámánelemet tartalmaz. Orpheusz például, csakúgy mint Herkules, leszállt az alvilágba, hogy megmentse egy fiatalon elhalt lelkét. Odüsszeusz utazása szintén sámánelemekkel tarkított.



A magyar táltosok feladata volt a rossz szellemek elűzése, áldozatok bemutatása a szellemek jóindulatának megnyerésére, termékenység- és bőségvarázslás, a hadviselés szempontjából baljós és szerencsés napok meghatározása, kötés és oldás, halottlátás, az elbitangolt jószág, eltűnt emberek, elrejtett kincsek felderítése. Mindezekon kívül a gyógyítás is, mégpedig nemcsak ráolvasással, varázsos cselekményekkel, hanem valóságos sebészi beavatkozással is: ők végezheték a jelképes, csak a felületet érintő és a tényleges, a teljes koponyacsontot áttörő lékeléseket, amelyek a rossz szellem eltávolítását szolgálták. Ugyanakkor azonban valóságos orvosként gyógyította e művelettel a táltos a harci sérüléseket, a betegségek okozta vérzéseket, daganatokat, gyulladásokat is.

A táltos jellel születik, több csonttal, foggal, ujjal jön világra. A sámánt ("megszállott") vagy táltost tehát a szellemek választották ki. Beavatása után tanulja a mesterséget: jövendöl, vihart támaszt, kincset lát, felhőt

oszlát, vagy fekete és fehér bikává válva az időjósok kedvéért megverekszik egy másik táltossal. A hét éves jelöltet több napos álma alatt /elrablás/ tanítja meg az ellenkező nemű öreg táltos /szellem/ a mesterségre, a másvilágon. Ez a huzamos alvás a rejtezés. A jelölt, mielőtt sámánná válna, elájul. Az extázisos állapotot követő letargia alatt mély álomba merül /3-7 nap/, melyből lassan ébred fel, belső élményekkel gazdagon: a jelöltet álmában szellemek feldarabolták majd összerakták, közben elsajátította a tudományt.

A született táltos úgy nyeri el a teljes "tudományt", hogy kiállja a próbát, azaz bikává vagy csödörre változott alakban megvív a szintén átváltozott vén táltosokkal a határ valamelyik halmán, kis porongján. A viaskodásra, bírkózásra "próbán" túl is gyakran sor kerül. A viadal nemcsak a vén táltossal, hanem animista testet öltéssel (fekete, kormos bika) is történhet. Az öreg táltosnak kell megvívnia a fiatallal, s a természet rendje szerint a fiatal győz. Az animizmusban viszont a táltos, mint állat-totem, a sámánnal, mint testet öltéssel viaskodik, s a mágikus törvény szerint általában győz. Akad néhány olyan adat is, mely mintha azt sejtetné, hogy a táltos mely itt nem alakul át testileg, hanem elrejtett állapotában, a révület ideje alatt a "párája" ölti fel a viaskodó állat alakját, s ha legyőzetik, a sámán is meghal. A totemet az animától a színéről lehet megkülönböztetni: a fekete az ártó, vihart keltő, pusztító; a fehér a segítő.

Emellett a sámán, táltos (aki nő is lehetett) feladata volt a varázslás, regölés is. (A "reg" szó finnugor eredetű, jelentése "varázslás", "átszellemülés".) A ránk maradt sámánének-részletek ("Haj regörejtem") voltaképp a révületbe esés kezdetére utalnak ("Haj, révüléssel révülök"). Ha egy sámán hosszú időn keresztül képtelen volt révületbe esni, sebet ejtettek rajta, melynek hatására seblázás állapotba került.

Bizonyos fokig a sámánének lezárt részleteinek tekinthetők a különböző ráolvasások. A betegségek okát ugyanis őseink abban látták, hogy a gonosz beleköltözött az adott személybe, kiűzéséhez pedig nagy zajra volt szükség ("Síppal, dobbal, nádi hegedűvel...").



Ugyancsak varázserőt tulajdonítottak egy szöveg visszafelé mondásának ("szita, szitapéntek, szerelem csütörtök, dob/zab szerda"). A táltosok rovásírást használtak. A táltosok egész soránál találkozunk olyan "pálcákkal", vagy "botokkal", melyeken a gyógynövények nevei voltak felróva.

A magyar életfa háromszor hét szintű. A felső régió az istenek, bolygók, csillagok, a jó lelkek világa, a mennyországnak, a fényesség birodalmának a helye. A középső világ az emberek, valamint az emberek körén kívül élő természetfeletti lények, szellemek, kísértetek és betegségdémonok, erdei és vízi hiedelemlények tere. A középső régióban ered az életfa. Ágai tartják a sátor szerű, lyukas égboltot, ezen át fénylenek a csillagok. Az életfa lombkoronája hét szintű. Az életfa elhelyezkedésének tükörkép-jellegéhez hasonlít a jurta belső tere és a temető sírjainak elhelyezkedése. A fa gyökérvilága a felső világ ellentétéként az alsó régióba nyúlik. Az alvilág, a pokol, a hideg és sötét, a síron túli mindig a gonosz, az ördög és a rossz szellemek élettere. Ugyanúgy hét szintű, mint a felső világ.

- Jeannie -